

74. MEKTUP

٧٤- ﴿ الْمَكْتُوبُ الرَّابِعُ وَالسَّبْعُونَ: إِلَى حَضْرَةِ الْمَخْدُومِ زَادَةَ الْخَوَاجَةِ مُحَمَّدٍ مَغْضُومٍ فِي شَرْحِ كَلَامِ صَاحِبِ الْفُصُوصِ فِي بَيَانِ تَجَلِّي الذَّاتِ وَتَحْقِيقِ الرَّأْيِ الْخَاصِّ بِحَضْرَةِ شَيْخِنَا وَلَمْ يَتِمَّ هَذَا الْمَكْتُوبُ إِتِفَاقًا ﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى قَالَ الشَّيْخُ بْنُ الْعَرَبِيِّ قُدِّسَ سِرُّهُ وَالتَّجَلَّى مِنَ الذَّاتِ لَا يَكُونُ إِلَّا بِصُورَةِ الْمُتَجَلَّى لَهُ فَالْمُتَجَلَّى لَهُ مَا رَأَى سِوَى صُورَتِهِ فِي مِرْآةِ الْحَقِّ وَمَا رَأَى الْحَقُّ وَلَا يُمَكِّنُ أَنْ يَرَاهُ وَالْمُرَادُ مِنْ مِرْآةِ الذَّاتِ هُوَ الشَّأْنُ الذَّاتِيُّ الَّذِي ظِلُّهُ الْأَسْمُ الزَّائِدُ الَّذِي هُوَ مَبْدَأُ لَتَعَيْنِ الْمُتَجَلَّى لَهُ فَإِنْ لِكُلِّ اسْمٍ رَايِدٌ هُوَ مَبْدَأُ لَتَعَيْنٍ مِنْ تَعَيِّنَاتِ الْمَخْلُوقَاتِ أَضْلًا فِي مَرْتَبَةِ الذَّاتِ وَهُوَ الشَّأْنُ الَّذِي هُوَ مُجَرَّدُ اعْتِبَارٍ فِي الذَّاتِ كَمَا حَقَّقْتُ فِي غَيْرِ مَوْضِعٍ وَلَيْسَ الْمُرَادُ مِنْهُ الذَّاتُ مُطْلَقًا فَإِنَّ الْمُطْلَقَ لَا يَكُونُ مِرْآةً لِلْمَقَيَّدِ وَلَمَّا كَانَتِ الْمِرْآةُ مُقَيَّدَةً مِثْلَ الصُّورَةِ الْكَائِنَةِ فِيهَا وَأَضْلًا لِأَصْلِ تِلْكَ الصُّورَةِ لَا جَرَمَ يَتَجَلَّى الْمِرْآةُ فِي نَظَرِ الْمُتَجَلَّى لَهُ بِصُورَتِهِ الْكَائِنَةِ فِيهَا مِنْ غَيْرِ زِيَادَةٍ وَلَا نَقْصَانٍ لِأَنَّ تَجَلِّيَ ذَلِكَ الشَّأْنِ وَظُهُورَهُ فِي هَذِهِ الْمَرْتَبَةِ الَّتِي وَقَعَ التَّجَلِّيُ فِيهَا لَا يَكُونُ إِلَّا بِهَذِهِ الصُّورَةِ الَّتِي كَانَ الْمُتَجَلَّى لَهُ عَلَيْهَا إِلَّا أَنَّ ظُهُورَهُ بِهَذِهِ الصُّورَةِ لِفَتَائِهِ وَعَدَمُ تَعَلُّقِهِ بِالْعَالَمِ مَشْرُوطٌ بِتَوْشِطِ الْأَسْمِ الظَّلِيِّ الَّذِي هُوَ مَبْدَأُ لَتَعَيْنِ صُورَةِ الْمُتَجَلَّى لَهُ وَهَذِهِ الْمِرْآةُ الْمُقَدَّسَةُ مُبَايَنَةٌ لِسَائِرِ الْمَرَاتِيَا فَإِنَّ ظُهُورَ الصُّورَةِ فِي تِلْكَ الْمَرَاتِيَا كَأَنَّ فِي رَاوِيَةٍ مِنْ رَاوِيَاتِهَا وَلَا تَظْهَرُ الْمَرَاتِيَا بِاعْتِمَادِ الصُّورَةِ الْحَالَةِ فِيهَا لِمُبَايَنَةِ بَيْنَهُمَا بِخِلَافِ هَذِهِ الْمِرْآةِ الْمُقَدَّسَةِ فَإِنَّ الصُّورَةَ غَيْرُ حَالَةٍ فِيهَا وَلَا حَاصِلَةٌ فِي رَاوِيَةٍ مِنْ رَاوِيَاتِهَا لِعَدَمِ الْحَالِيَّةِ وَالْمَحَلِّيَّةِ فِي تِلْكَ الْحَضْرَةِ وَلَوْ جَسًّا وَعَدَمِ التَّبَعُضِ وَالتَّجَرُّي فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ الْمُقَدَّسَةِ وَلَوْ بَلَّ تَظْهَرُ هَذِهِ الْمِرْآةُ الْمُقَدَّسَةُ بِكُلِّيَّتِهَا بِصُورَةِ الْمُتَجَلَّى لَهُ فَحِينَئِذٍ تَكُونُ هِيَ مِرْآةً وَصُورَةً فَالْمُتَجَلَّى لَهُ مَا رَأَى سِوَى صُورَتِهِ فِي مِرْآةِ الْحَقِّ الَّذِي هُوَ شَأْنُ الذَّاتِ الَّذِي ظَهَرَ بِصُورَةِ الْمُتَجَلَّى لَهُ وَمَا رَأَى الْحَقُّ الْمُطْلَقَ وَلَا الشَّأْنَ الْخَاصَّ عَلَى التَّهَجُّجِ التَّزْيِينِيِّ وَالتَّمَطِّ التَّقْدِيسِيِّ وَلَا يُمَكِّنُ أَنْ يَرَاهُ هَذَا مَبْنِيٌّ عَلَى رَأْيِ الشَّيْخِ فِي

تَفِي اِمْتِكَانِ الرُّؤْيَةِ التَّزْيِيهِتِ وَاثْبَاتِ الرُّؤْيَةِ فِي الظُّهُورَاتِ التَّشْبِيهِتِ الْجَامِعَةِ اللَّطِيفَةِ
بِطَرِيقِ التَّمَثُّلِ وَالْمِثَالِ وَهُوَ كَمَا تَرَى مُخَالَفٌ لِمَا اتَّفَقَ عَلَيْهِ عُلَمَاءُ أَهْلِ السُّنَّةِ شَكَرَ اللَّهُ
تَعَالَى سَعْيَهُمْ مِنْ أَنَّ رُؤْيَاهُ تَعَالَى فِي الدُّنْيَا جَائِزَةٌ غَيْرُ وَاقِعَةٍ وَفِي الْآخِرَةِ بِلَا كَيْفٍ وَاقِعَةٌ
لَا يَكُونُ يَتَمَثَّلُ وَمِثَالٌ ﴿شِعْرٌ﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ وَصَرَبَ مِنْ مِثَالٍ ۖ يَرَاهُ الْمُؤْمِنُونَ بِغَيْرِ كَيْفٍ

لَآنَ رُؤْيَا التَّمَثُّلِ رُؤْيَةٌ كَيْفٌ وَأَيْضًا لَيْسَتْ رُؤْيَةٌ لَهُ تَعَالَى بَلْ رُؤْيَةٌ مَخْلُوقٍ أَوْ جَدَهُ وَأَظْهَرُهُ
بِطَرِيقِ التَّمَثُّلِ وَهُوَ تَعَالَى وَرَاءَ التَّمَثُّلِ وَالْمِثَالِ وَرَاءَ التَّوَهُّمِ وَالْخَيَالِ وَكُلُّ ذَلِكَ مَخْلُوقٌ
لَهُ تَعَالَى وَالْعَجَبُ مِنْ كُثْرَةِ الْعُرَاءِ أَنَّهُمْ تَسَلَّوْا بِالتَّشْبِيهِ عَنِ التَّزْيِيهِ وَبِالْحَادِثِ عَنِ
الْقَدِيمِ إِذْ اكْتَفَوْا بِالْمِثَالِ وَعَكَفُوا عَلَى التَّمَثُّلِ وَظَنُّوا أَنَّ ذَلِكَ الْمَرَضُ حَدَثَ لَهُمْ مِنْ
قَوْلِهِمْ بِالتَّوْحِيدِ وَالْإِتِّحَادِ وَاصْرَارِهِمْ عَلَى قُصُورِ حُكْمِهِمْ بِأَنَّ الْعَالَمَ هُوَ الْحَقُّ سُبْحَانَهُ
فَلَا جَرَمَ تَكُونُ رُؤْيَاهُ آتَى فَرْدٍ مِنْ أَفْرَادِ الْعَالَمِ رُؤْيَاهُ لَهُ تَعَالَى عِنْدَهُمْ لِلْإِتِّحَادِ بَيْنَهُمَا وَمِنْ
هَهُنَا قَالَ بَعْضُهُمْ بِالشَّعْرِ الْفَارِسِيِّ ﴿شِعْرٌ﴾

امروز چون جمال تو بوی برده ظاهر است ۖ در حیرتم که وعده فرد ابرای چیست

إِلَّا أَنَّ الشَّيْخَ خَصَّ مِنْ بَيْنِ ذَلِكَ الْأَفْرَادِ فَرْدًا خَاصًّا جَامِعًا حَصَلَ بِطَرِيقِ التَّمَثُّلِ وَهُوَ لَا
يُجْدَى نَفْعًا وَكَأَنَّهُ قُدِّسَ سِرُّهُ بِوُفُورِ عِلْمِهِ بِالْكِتَابِ وَالسُّنَّةِ وَأَقْوَالِ الْعُلَمَاءِ تَكَبَّرَ عَلَى
سَمَاعَةِ الْقَوْلِ بِإِطْلَاقِ الرُّؤْيَةِ وَالْحُكْمِ بِأَنَّ رُؤْيَاهُمْ مُطْلَقًا رُؤْيَاهُ لَهُ سُبْحَانَهُ وَتَمَعَ ذَلِكَ لِغَلَبَةِ
السُّكْرِ وَقُوَّةِ حَالِ التَّوْحِيدِ مَا تَخَلَّصَ عَنْ مَضِيحِ التَّشْبِيهِ مُطْلَقًا وَمَا تَفَرَّغَ لِتَحْصِيلِ
كَمَالَاتِ التَّزْيِيهِ مُفْرَدًا بَلْ زَعَمَ أَنَّ الْمُنْزَةَ الضَّرْفَ قَاصِرٌ وَنَاقِصٌ وَمُحْدَدٌ لَهُ تَعَالَى
كَالْمُشَبِّهِ فَفَرَّ عَنِ التَّزْيِيهِ الضَّرْفِ وَجَرَمَ بِأَنَّ الْكَمَالَ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ التَّشْبِيهِ وَالتَّزْيِيهِ
وَالْحُكْمِ بِأَنَّ أَحَدَهُمَا عَنِ الْآخَرِ لَيَرْتَفِعُ التَّحْدِيدُ وَالتَّقْيِيدُ مُطْلَقًا وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَنَّ
التَّشْبِيهِ مَعْدُومٌ فِي الْخَارِجِ عِنْدَهُ وَإِنَّمَا الْمَوْجُودُ هُوَ التَّزْيِيهِ الضَّرْفُ فَلَا يَكُونُ أَحَدُهُمَا
مُحْدَدًا وَمُقَيَّدًا لِالْآخَرِ عَلَى قِيَاسِ الْوُجُودِ وَالْعَدَمِ الْخَارِجِيَيْنِ فَإِنَّ الْعَدَمَ غَيْرُ مُحْدَدٍ لِلْوُجُودِ

وَلَا الْعَكْسُ فَإِنَّ الوجودَ عَلَى إِطْلَاقِهِ مَعَ الْعَدَمِ إِطْلَاقُهُ مَعَ الوجودِ غَيْرُ مُقَيَّدٍ أَحَدُهُمَا بِالْآخَرِ وَلَوْ كَانَ الْعَدَمُ مُخَدَّدًا لِلوجودِ لَكَانَ يَتَّبِعِي أَنْ يُحْكَمَ بِأَنَّ الْكَمَالَ فِي الْجَمْعِ بَيْنَ الوجودِ وَالْعَدَمِ وَيَكُونُ أَحَدُهُمَا عَيْنَ الْآخَرِ وَهُوَ سَفْسَاطَةٌ ظَاهِرَةٌ فَلَا يَكُونُ الْقَوْلُ بِالْتَّزْيِيهِ الضَّرْفِ تَخْدِيدًا لَهُ تَعَالَى وَلَا يَكُونُ الْجَمْعُ كَمَالًا بَلْ نَقْضًا وَالْحَقَاقَةُ لِلنَّاقِصِ بِالْكَامِلِ وَمَعْلُومٌ أَنَّ الْمُرَكَّبَ مِنَ النَّاقِصِ وَالْكَامِلِ نَاقِضٌ بَقِيَ الصُّورُ الْمُسَمَّاءُ بِالْأَعْيَانِ الثَّابِتَةِ عِنْدَهُ ثَابِتَةً فِي الْعِلْمِ وَهِيَ أَيْضًا لَا تَسْتَلِزُّمُ تَخْدِيدِ الْمَوْجُودِ الْخَارِجِيِّ حَتَّى يُحْكَمَ بِالِاتِّحَادِ وَالْعَيْنِيَّةِ بَيْنَهُمَا وَبَيْنَهُ وَإِنَّمَا يُخَدِّدُ الْمَوْجُودُ الْخَارِجِيُّ الْمَوْجُودَ الْخَارِجِيَّ مِثْلُهُ وَأَمَّا الْمَوْجُودُ الْعِلْمِيُّ فَلَا يُخَدِّدُ الْمَوْجُودَ الْخَارِجِيَّ وَلَا يُزَاحِمُهُ لِتَبَايُنِ الْمَرْتَبَتَيْنِ أَلَا تَرَى أَنَّ تَصَوُّرَ شَرِيكَ الْبَارِي وَثُبُوتَهُ فِي الْعِلْمِ لِيُحْكَمَ عَلَيْهِ بِالْإِسْتِحَالَةِ لَا يُزَاحِمُ الْبَارِي تَعَالَى الْمَوْجُودَ فِي الْخَارِجِ وَلَا يُخَدِّدُهُ وَلَا يَقَيِّدُهُ أَصْلًا حَتَّى يَقْتَضِيَ فِي دَفْعِهِ تَمَحُّلًا غَيْرَ وَاقِعٍ بِأَنَّ أَحَدَهُمَا عَيْنُ الْآخَرِ هَذَا وَلَنَرْجِعَ إِلَى كَلَامِ الشَّيْخِ فِي التَّحْلِي الذَّاتِي وَمَا يَنَاسِبُهُ فَقَوْلَ ذَكَرَ الشَّيْخُ بَعْدَ ذِكْرِ هَذَا التَّحْلِي مَا حَاصِلُهُ أَنَّ هَذَا التَّحْلِي نِهَايَةُ التَّحْلِيَّاتِ وَغَايَةُ الْعُرُوجَاتِ وَمَا بَعْدَ هَذَا إِلَّا الْعَدَمُ الْمَحْضُ فَلَا تَطْمَعُ وَلَا تُتَعَبُ نَفْسُكَ بِتَحْصِيلِ الْعُرُوجِ فَوْقَهُ وَالْوُصُولِ وَرَاءَهُ فَلَا مَقَامَ أَعْلَى مِنْ هَذِهِ الدَّرَجَةِ فِي التَّحْلِي الذَّاتِي.

❦ TÜRKÇE ANLAMI ❦

- Oğlu Hâce Muhammed Ma'sûm'a yazılmıştır
- Fusûs sâhibinin, zâtî tecellî ile ilgili sözünün şerhi ve bu konudaki görüşü

Âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd ve onun seçtiği kullara selam olsun. Şeyh İbn Arabî (k.s.) demiştir ki: "Zât'tan gelen tecellî, ancak tecellî olunanın (tecellî mahallinin) sûretiyle olur. Tecellî olunan, Hakk'ın aynasındaki sûretinden başka bir şey görmez. Hakk'ı göremez. O'nu görmesi mümkün değildir."

Zât'ın aynasından maksat, zâtî şe'ndir ki onun gölgesi, tecelli olunan için mebd-i taayyün olan zâit isimdir. Zira, mahlûkâtın taayyünlerinden bir taayyüne mebd olan her zâit isim için, zât mertebe-

sinde bir asıl vardır. Bu şe'n, daha önce de bir çok defa açıkladığımız üzere, zâttaki mücerret itibardır.

Buradaki zâttan maksat, mutlak zât değildir. Çünkü mutlak, mukayyede ayna olmaz. İçindeki sûret gibi, mukayyed olup o sûretin aslına bir asıl olduğu için ayna, tecelli olunanın nazarında içinde bulunan sûretle, eksilmeden ve artmadan tecellî eder. Çünkü o şe'nin tecellî etmesi ve tecellînin gerçekleştiği bu mertebede onun zuhûru, yalnızca, tecellî olunanın sûretiyle olur. Ancak, bu şe'nin fenâsı ve âleme taalluk etmemesi için, bu sûretle zuhûrunda, tecelli olunanın sûretinin mebd-i taayyünü olan gölgeli ismin tavassutu şart koşulmuştur.

Bu mukaddes ayna diğer aynalardan farklıdır. Çünkü sûretin o aynalarda zuhûru köşelerinden bir köşede olur. Aynalar, aralarındaki fark sebebiyle, kendilerine hulûl eden (içlerine giren) sûretlerin aynalarıyla zâhir olmazlar. Bu mukaddes ayna ise böyle değildir. Çünkü sûret ona hulûl etmemekte ve onun köşelerinden bir köşede zâhir olmamaktadır. Zîra bu kutsî makamda hissî de olsa hulûl eden – hulûl edilen ilişkisi yoktur.

Bu mukaddes mertebede vehmen de olsa bölünme ve parçalanma sözkonusu değildir. Bilakis bu mukaddes ayna bir bütün olarak, tecellî edilenin sûretiyle zâhir olur. Bu durumda o, hem sûret hem de ayna olur. Tecellî edilen ise Hak aynasında kendi sûretinden başka bir şey görmez. Bu da, tecellî edilenin sûretiyle zâhir olan zâtın şe'nidir. Mutlak Hakk'ı ve husûsî şe'ni tenzîhî ve takdîsî anlamda görmez. Görmesi de mümkün değildir.

Bu açıklama, Hak Sübhânehû'yu tenzîhî olarak görmenin mümkünlüğünü reddedip, yumuşak ve kuşatıcı olan teşbîhî zuhurlarda misal ve temsil yoluyla görmeyi kabul eden Şeyh'in görüşüne dayanmaktadır ki, görüldüğü üzere, bu açıklama, ehl-i sünnet âlimlerinin (*Rahimehumullâh*) "Mevlâ Teâlâ'nın dünyada görülmesi câiz olup vâki değildir. Âhirette görülmesi ise vâki olup keyfiyetsizdir; temsil ve misâle gelmez" şeklindeki ittifakına ters düşmektedir.

"Mü'minler O'nu görecek;

keyfiyetsiz, idrâksiz, ve misalden uzak."

Çünkü temsîlî görüş keyfiyete bağlı görüştür. Ayrıca bu, Hak Teâlâ'nın görmesi değildir. Bilakis O'nun temessül yoluyla meydana

getirdiği ve yarattığı mahlûkun görmesidir. Mevlâ Teâlâ misâlin ve temessülün ötesindedir. Vehmin ve hayâlin de ötesindedir. Bunların hepsi O'nun yaratıklarıdır. İlginçtir ki, bazı büyükler tenzîh yerine teşbihle, kadîm yerine hâdisle tesellî buldu. Çünkü onlar misâl ile yetinerek temsile takılıp kaldılar. Sanıyorum, bu hastalığın onlara bulaşmasının sebebi, tevhîdi ve ittihâdı kabûl etmeleri ve "Âlem, Hak Sübhânehû'dur" şeklindeki kusurlu hükümlerinde ısrar etmeleridir. Onlara göre, âlemin cüzlerinden birini görmek, Mevlâ Teâlâ'yı görmektir. Çünkü ikisi birbirine bitişmektedir. Buradan hareketle bazıları şu şiiri söylemiştir:

*Bu gün için cemâlin perdesiz zâhir iken,
Hayretteyim; yarın vaadi neden?*

Ancak Şeyh bu fertler arasında, temessül yoluyla, kuşatıcı bir husûsiyete sâhip olmuş olsa da faydasızdır. Sanki o (*Kuddise Sırruhu*), Kitâb'ı, Sünnet'i ve âlimlerin görüşlerini çok iyi bildiği için, Mevlâ Teâlâ'yı mutlak olarak görmekten sözetmeyi ve bunların gördüğüne Hak Sübhânehû'yu görmek olarak hükmedilmesinin çirkinliğine dikkat çekmektedir.

Bununla birlikte sekrin yoğunluğu ve tevhîd hâlinin güçlü olması sebebiyle mutlak olarak teşbihin dar sahasından kurtulup tenzîh kemâlâtına ulaşma cehdi gösteremedi. Bilakis o, sâfi tenzih ehlinin eksik ve noksan olduğunu ve teşbih erbâbı gibi Mevlâ Teâlâ'yı sınırladığını iddia etti. Mücerred tenzihten kaçarak, kemâlin teşbih ile tenzîh arasını cemetmek olduğuna kesin olarak kâni oldu. Mevlâ Teâlâ'yı sınırlamayı ve bağlamayı ortadan kaldırmak için teşbih ile tenzihin aynı olması gerektiği şeklinde bir hükme vardı.

Şurası açıktır ki, Şeyh'e göre, teşbih hâriçte yoktur. Hâriçte varolan mücerret tenzihtir. Dolayısıyla hâriçte olan varlık ve yokluğa kıyasla bunlardan biri diğerini sınırlamaz ve kayıtlamaz. Çünkü yokluk varlığı sınırlamadığı gibi varlık da yokluğu sınırlamaz. Mutlak olarak varlık yoklukla birlikte ve mutlak olarak yokluk varlıkla birlikte birbirini sınırlamaz. Yokluk varlığı sınırlasaydı, kemâlin, varlıkla yokluğun arasını cemetmek olup ikisinin de aynı şey olduğuna hükmetmek gerekirdi. Halbuki bu, açık bir safsatadır.

Mücerret tenzihi kabul etmek Mevlâ Teâlâ'yı sınırlamak değildir. Teşbihle tenzihi birleştirmek kemâl değildir. Bilakis noksanlık ve

noksanı kâmile katmaktır. Nakıs ve kâmilin birleşmesinden meydana gelen şeyin, nâkıs olduğu bilinir. Şeyh'e göre, a'yân-ı sâbite denilen sûretler, ilimde sâbittir. Aynı şekilde bunlar da (a'yân-ı sâbite) hâricî varlığın sınırlanmasını gerektirmez ki aralarında ittihâdın olduğuna hükmedilsin. Hâricî varlığı, ancak kendisi gibi bir hâricî varlık sınırlayabilir. İlmî varlık ise hâricî varlığı sınırlayamaz ve mertebeleri ayrı olduğu için onu engellemez.

Görülmez mi ki, muhal olduğuna hükmetmek gâyesiyle Mevlâ Teâlâ için bir ortak düşünmek ve bu ortağın ilimde sâbit olması, hâricîte var olan Hak Sübhânehû'ya engel olmamakta, O'nu sınırlamamakta ve bağımlı kılmamaktadır. Bu yüzden, gerçekleşmeyen bir durum sebebiyle, "Biri diğerinin aynıdır" türü zorlamalara başvurmak yersizdir.

Şeyh'in zâtî tecellî ve benzer konularla ilgili sözüne dönelim. Şeyh, bu tecellîyi zikrettikten sonra kısaca şöyle der: "Bu tecellî, tecellîlerin sonudur. Yüksekliklerin zirvesidir. Buradan sonrası yalnızca yokluktur. Umutlanma! Daha yukarıya çıkmak ve daha öteye geçmek için kendini yorma! Zîrâ zâtî tecellîde bundan daha yüce bir makam yoktur."¹⁷

﴿ KELİME ANLAMI ﴾

74. الْمَكْتُوبُ الرَّابِعُ وَالسَّبْعُونَ < Yetmiş dördüncü mektup (Kime gönderilmiştir?)
 إِلَى حَضْرَةِ الْمَخْدُومِ زَادَةَ Hz. Mahdumzade مُحَمَّدٍ مَغْضُومِ Hâce
 MUHAMMED MASUM'A (Ne hakkındadır?) فِي شَرْحِ كَلَامِ صَاحِبِ الْفُصُوصِ Fusus
 sahibinin sözünün şerhi hakkındadır (Ne hakkındaki sözü?) فِي بَيَانِ تَجَلِّيِ الذَّاتِ Zat
 tecellisini beyanı hakkındaki sözü (Mektup daha ne hakkındadır?) وَتَحْقِيقِ الرَّأْيِ
 Ve Hz. Şeyhimize ait görüşün açıklaması hakkındadır
 وَلَمْ يَسْمَعْ هَذَا الْمَكْتُوبَ اتِّفَاقًا Bu mektup kazara tamamlanamamıştır. >

¹⁷ İmâm-ı Rabbânî Hazretleri, Şeyh-i Ekber'in bu sözüyle ilgili değerlendirmeyi bir sonraki mektupta (75. Mektup) yapmaktadır.

Seçtiği kullarına عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اسْطَفَى Selam ise Hamd Allah'a وَسَلَامُ Hamd Allah'a olsun Şeyh Muhyiddin ibni Arabi (k.s.) dedi ki: قَالَ الشَّيْخُ بْنُ الْعَرَبِيِّ قُدِّسَ سِرُّهُ Sadece لَا يَكُونُ إِلَّا بِصُورَةِ الْمُتَحَلِّي لَهُ Zat'tan gelen tecelli مِنَ الذَّاتِ مَا رَأَى Dolayısıyla tecelli edilen kendisine tecelli edilenin suretinde olur لَهُ فِي مِرْآةٍ (Neyi?) Kendi suretinden başka bir şeyi (Nerede?) Onu وَلَا يُمَكِّنُ أَنْ يَرَاهُ görmemiştir O, Hakk'ı görmemiştir وَمَا رَأَى الْحَقُّ Hakk'ın aynasında Hُوَ Zait aynasından maksat الْمُرَادُ مِنَ مِرْآةِ الذَّاتِ Zait aynasından maksat O zati şe'nindir الشَّأْنُ الذَّاتِي الَّذِي Kİ, zait isim onun gölgesidir الَّذِي كِ, o zait isim de لَهُ Kİ, o zait isim de مَبْدَأُ لَتَعْيُنِ الْمُتَحَلِّي لَهُ Tecelli edilenin mebd-i taayyünüdür هُوَ مَبْدَأُ لَتَعْيُنِ مِنْ (Öyle zait isim ki,) Çünkü her zait isim için vardır لِكُلِّ اسْمٍ زَائِدٍ O, mahlukatın taayünlerinden birine mebd-i taayyündür (Bu isimler için ne vardır?) وَهُوَ الشَّأْنُ أَصْلًا فِي مَرْتَبَةِ الذَّاتِ Zat mertebesinde bir asıl Kَمَا حَقَّقْتُ Kİ, o Zat'ta sırf itibardır وَهِيَ الْمُرَادُ مِنْهُ فِي غَيْرِ مَوْضِعٍ Birçok yerde Nitekim ben bunu açıkladım (Nerede?) فَانَّ الْمُطْلَقَ لَا Mutlak zat الذَّاتِ مُطْلَقًا (Ne değildir?) وَلَمَّا كَانَتْ الْمِرْآةُ لِمُقَدِّدٍ (Neye?) Çünkü mutlak ayna olamaz Ayna da mukayyet olunca كَمَا فِي الصُّورَةِ الْكَائِنَةِ فِيهَا (Ne gibi?) Kendisindeki suret gibi بِحَرَمٍ يَتَحَلَّى Ve bu suretin aslının aslı olunca Tecelli edilenin فِي نَظَرِ الْمُتَحَلِّي لَهُ (Nerede?) Şüphesiz ayna tecelli eder (Ne ile tecelli eder?) Aynada hasıl olan suretiyle (Nasıl tecelli eder?) Artma ve eksilme olmadan مِنْ غَيْرِ زِيَادَةٍ وَلَا نَقْصَانٍ (Niçin suretiyle tecelli eder?) Çünkü bu şe'nin tecellisi ve zuhuru (Nerede?) Tecellinin gerçekleştiği şu mertebede فِي هَذِهِ الْمَرْتَبَةِ الَّتِي وَقَعَ التَّحَلِّي فِيهَا (Şe'nin tecelli ve zuhuru nedir?) Ancak bu suretle olur لَا يَكُونُ إِلَّا بِهَذِهِ الصُّورَةِ (Hangi suret?) Tecelli edilenin üzerinde olduğu suret

[illegible]

هَذَا مَنِي عَلَى رَأْيِ الشَّيْخِ Bu açıklama şeyhin görüşüne dayanır (Ne hakkındaki görüş-
 وَاتِّبَاتِ الرُّؤْيَةِ Tenzihî görmenin imkanını reddetme (Neredeki görme?)
 فِي الظُّهُورَاتِ التَّشْبِيهِيَّةِ (Neredeki görme?)
 بِطَرِيقِ التَّمَثُّلِ Kuşatan ve latif olan teşbihi zuhurlarda (Nasıl görme?)
 وَهُوَ كَمَا تَرَى Senin de gördüğün gibi bu görüş
 لِمَا اتَّفَقَ عَلَيْهِ عُلَمَاءُ أَهْلِ الشُّنَّةِ Ehli sünnet alimlerinin ittifak
 مِنْ شَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى سَعْيَهُمْ ettikleri şeye
 أَنَّ رُؤْيَهُ تَعَالَى فِي الدُّنْيَا Allah Teâlâ'yı dünyada görmek
 وَاقِعَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ بِلَا كَيْفٍ وَاقِعَةٌ Ahirette ise keyfiyetsiz olarak
 لَ يَكُونُ بِتَمَثُّلٍ وَمِثَالٍ Ve bu görme temsil ve misalle de
 olmayacaktır ﴿شعر﴾ Şiir:

كَيْفٌ وَادْرَاكِ (Nasıl?) Mûminler Allah'ı görecekler
 وَضَرْبٍ مِنْ مِثَالٍ Bir çeşit misal de olmadan

وَأَيْضًا لَيْسَتْ Keyfiyetli bir görmedir رُؤْيَةٍ كَيْفٍ Çünkü temsili görme لَانَ رُؤْيَةِ التَّمَثُّلِ
 بَلْ رُؤْيَةٍ تَخْلُوقٍ Bilakis mahluku Ve de Allah'ı görmek değildir رُؤْيَةٍ لَهُ تَعَالَى
 بِطَرِيقِ التَّمَثُّلِ (Ne ile?) Allah onu yaratıp izhar etmiştir وَأُظْهَرَهُ
 وَهُوَ تَعَالَى وَرَاءَ التَّمَثُّلِ وَالْمِثَالِ Allah Teâlâ temsil ve misalin
 وَكُلُّ ذَلِكَ تَخْلُوقٌ وَرَاءَ التَّوَهُّمِ وَالْحَيَالِ Vehim ve hayalin de ötesindedir
 وَالتَّعَجُّبُ مِنْ كِبَرَاءِ الْعُرَفَاءِ Bunların tamamı Allah Teâlâ'nın yarattığıdır Ne
 أَنْهُمْ تَسَلَّوْا بِالتَّشْبِيهِ Teşbihle teselli buldular (Neyin yerine?)
 وَبِالْحَادِثِ عَنِ الْقَدِيمِ Ve kadimin yerine de hâdisle teselli
 وَعَكَّفُوا عَلَى التَّمَثُّلِ Çünkü onlar misalle yetindiler إِذْ اكْتَفَوْا بِالْمِثَالِ
 بَنِمِ زَانِمِ بَنِمِ حَدَثَ لَهُمْ Benim zannım Benim hastalık onlara
 مِنْ قَوْلِهِمْ بِالتَّوْحِيدِ وَالْإِتِّحَادِ Tevhid ve ittihadı hükmetmeleri (Nereden?)

وَالْحُكْمُ Ve hükmetmede olduğuna Teşbihle tenzihin arasını بَيْنَ التَّشْبِيهِ وَالتَّنْزِيهِ
 بِأَنَّ أَحَدَهُمَا عَيْنُ الْآخَرِ (Neye?) Birinin diğerinin aynı olduğuna (Niye böyle karar verdi?)
 وَلَا لِيَرْتَفِعَ التَّحْدِيدُ وَالتَّقْيِيدُ مُطْلَقًا Sınırlama ve kayıtlama tamamen kalksın diye
 شَيْهَ غَرَبَ فِي الْخَارِجِ عَنْهُ، Sana da gizli değildir ki، هُوَ التَّنْزِيهِ الصَّرْفُ Şeyhe göre
 Mevcut olan sadece (Nedir?) Hali tenzihtir أَحَدُهُمَا فَلَا يَكُونُ Dolayısıyla onlardan bir olmaz (Ne olmaz?)
 عَلَى قِيَاسِ الْوُجُودِ (Neye kıyasla?) Diğerini sınırlayan ve kayıtlayan وَمُقَيِّدًا لِلْآخَرِ
 ÇÜNKÜ فَإِنَّ الْعَدَمَ غَيْرُ مُحَدَّدٍ لِلْوُجُودِ Harici varlık ve yokluğa kıyasla وَالْعَدَمُ الْخَارِجِيُّ
 ÇÜNKÜ فَإِنَّ الْوُجُودَ وَلَا الْعَكْسُ Akside olmaz yokluk varlığı sınırlamaz
 إِطْلَاقَهُ مَعَ الْوُجُودِ Yoklukla birlikte kullanılması durumunda
 يَكُونُ مُقَيِّدًا بِالْآخَرِ İkisinden biri diğerini
 لَكَانَ يُبَيِّنُ EĞER YOKLUK VARLIĞI SINIRLASAYDI وَلَوْ كَانَ الْعَدَمُ مُحَدَّدًا لِلْوُجُودِ
 كَمَا لَمْ يَكُنْ فِي الْجَمْعِ (Neye?) Elbette hükmetmek gerekirdi
 وَكَانَ بَيْنَ الْوُجُودِ وَالْعَدَمِ Varlıkla yokluğun arasını (Neyi?)
 وَهُوَ سَفْسَاطَةٌ ظَاهِرَةٌ Ve birisi diğerinin aynısı olurdu أَحَدُهُمَا عَيْنُ الْآخَرِ
 Dolayısıyla sırf tenzihe hükmetmek
 فَلَا يَكُونُ الْقَوْلُ بِالتَّنْزِيهِ الصَّرْفِ bir safesatadır
 وَلَا يَكُونُ الْجَمْعُ كَمَالًا Allah Teâlâ'yı sınırlamak تَحْدِيدًا لَهُ تَعَالَى (Ne olmaz?)
 بل نقصًا Bilakis bu noksanlık
 Ve malumdur ki، وَنَقْصًا Ve noksanı kamile katmak olur بِالْكَامِلِ
 وَنَقْصًا Noksandır نَقْصًا مِنَ الْمُرَكَّبِ وَالْكَامِلِ
 Şeyhe göre ayan-ı sabit adındaki suretler ثَابِتَةً بِالْأَعْيَانِ الثَّابِتَةِ عَنْده
 Bunlar da gerektirmez (Neyi?) وَهِيَ أَيْضًا لَا تَسْتَلْزِمُ İlimde sabit kalmıştır فِي الْعِلْمِ
 Ta ki حَتَّى يُحْكَمَ بِالْإِتِّحَادِ وَالْعَيْنِيَّةِ Harici varlığın sınırlamasını تَحْدِيدَ الْوُجُودِ الْخَارِجِيِّ
 Ayan-ı sabite ile harici varlık
 وَبَيْنَهُمَا (Nerede?) اَيْنِيَّةِ Harici varlığı sadece sınırlar (Ne?)
 وَائِنَّمَا يُحَدِّدُ الْوُجُودَ الْخَارِجِيَّ arasında

لَمْ يَجِدْ الْمَوْجُودَ الْعِلْمِيَّ Kendisi gibi harici bir varlık Harici varlığı sınırlayamaz Ve ona rakip
 وَلَا يُرَاجِمُهُ Harici varlığı sınırlayamaz (Niçin?) Görmez
 لَا تَرَى İki mertbe birbirine zıt olduğu için Allah'ın ortağının düşünülmesi ve sabit
 misin ki? وَثُبُوتُهُ Nerede? İlimde (Niçin düşünülmesi?) Onun
 لِيُحْكَمَ عَلَيْهِ بِالْإِسْمِ الْحَالَةِ (Bu düşünce) rakip olamaz (Kime?)
 وَلَا يُحَدِّدُهُ وَلَا Hariçte var olan yüce yaratıcıya Bunu
 حَتَّى يَتَمَحَّلَ فِي دَفْعِهِ Ve onu asla sınırlayıp kayıtlayamaz ki, defetmekte zorlamaya başvurulsun (Ne şekilde?) Görülmemiş bir
 بِأَنَّ أَحَدَهُمَا عَيْنُ الْآخَرِ Biri diğerinin aynıdır
 (diye) Durum budur كَلَامُ الشَّيْخِ Şeyhin sözüne dönelim (Neredeki
 فَتَقُولُ Zati tecelli ve onunla alakalı konularda وَمَا يَتَّسِبُهُ (sözünü?)
 diyelim ki: ذَكَرَ الشَّيْخُ بَعْدَ ذِكْرِ هَذَا التَّجَلِّيِّ Şeyh bu tecelliyi zikrettikten sonra
 zikretti (Neyi?) Özetle şunları: وَغَايَةُ الْعُرُوجَاتِ Ve yükselmelerin sonudur
 وَمَا بَعْدَ هَذَا إِلَّا Bundan sonra sadece halis yokluk vardır Dolayısıyla
 فَالْأَمَامُ الْمَحْضُ umutlanma Daha
 بِتَحْصِيلِ الْعُرُوجِ فَوْقَهُ Ve kendini yorma (Nasıl?) Ve daha ötesine varmaya çalışarak
 yukarıya çıkmaya çalışarak وَرَاءَهُ Ve daha ötesine varmaya çalışarak
 مِنْ هَذِهِ الدَّرَجَةِ (Neden?) Çünkü daha yüksek bir makam yoktur Bu
 dereceden (Nerede?) Zati tecellide...